

ԶԱՆ ՎԱՐԴԱՆ 1945-2004

Զան Վարդանը, որ Փենսիլվանիոյ Հարիսբըրգ շրջանի յայտնի գործարար էր, 2004-ի Դեկտեմբեր 15-ին իր մահկանացուն կնքեց “Polyclinic” հիւանդանոցում:

Զան Վարդանը տասնհինգ տարի տառապում էր կոկորդի քաղցկեղից:

Ծնունդ է 1945 թուականին, Լիբանանում՝ գաղթական ծնողների ընտանիքում: Պատանի տարիքում կարճ ժամանակ աշխատում է իբրեւ օդանավի մաուուցող, ապա ընդունում Բեյրութի Ամերիկեան Համալսարանի Հարտարագիտական բաժին: 1968 թուականին արտագաղթում է Ամերիկա եւ իր ուսումը շարունակում “Michigan Tech” համալսարանում: Այնուհետեւ ուսումը շարունակում է “Penn State University”-ում, որտեղից ստանում է Հարտարագիտութեան իր M.A. աստիճանը:

Ուսումնառութիւնից յետոյ Զան Վարդանը նեւում է առեւտրի ասպարէզ եւ 1975-ին հիմնում իր առաջին ընկերութիւնը: Նա իր բոլոր ծրագրերն ու երապները իրականացնելու համար պատրաստ էր դիմել ամէն պոհողութեան: Նրա թերեւս չիրականացած ամենամեծ ծրագիրը «Վարդանի Աւան»-ի կառուցումն էր, որ պէտք է իրականացնէն իր կինը՝ Տիկ. Մարալը, եւ աւագ որդին՝ Յովիկը, որոնց փոխանցուեց իր ժառանգութիւնը եւ որոնք պէտք է ապահովէն իր ծաւալած գործունէութեան շարունակականութիւնը:

Զան Վարդանը ընտանիքին նուիրում բացառիկ անձ էր: Նա յաճախ գրասենեակում աշխատելու փոխարէն նախընտրում էր տանը աշխատել, որպէսզի աւելի մօտ լինէր իր Տիկնոջը եւ զաւակներին:

Հակառակ այն իրողութեան, որ Զան Վարդանը հիւծուել էր եւ տառապում էր անողորմ հիւանդութեամբ, պոհուհանդերձ, նա միշտ ցերմեամոյ մասնակցութիւն էր բերում համայնքային գործերում: Նա քաղաքի մէջ հաստատել է Վարդան Ազգային Դրամատուն եւ «Բարեւ» բացառիկ ճաշարանը: Իր նուիրատութիւններով օժանդակել է բարեպիտական հաստատութեանց, քաղաքի բարեպարոյմանը, Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Ամերիկայի Թեմին, Արցախի հերոսամարտիկներին, 1988-ի երկրաշարժի աղէտեալներին: Նա խոշոր նուիրատութիւններ էր անում նաեւ Հարիսբըրգ քաղաքին, “Michigan Tech” համալսարանին, Ամերիկայի քաղցկեղի փորձագիտական ընկերութեանը եւ տարբեր միջապգային բարեգործական ընկերութիւններին: «Եւ կարծում եմ որ խրաքանչիւր անհատ, որ կեանքում յաջողութիւններ է ունեցել, պարտականութիւն ունի իր հարստութիւնից բաժին հանելու կարիքաւորներին եւ հիւանդներին», - մի առիթով ասել է Զան Վարդանը:

Զան Վարդանը նաեւ բանաստեղծ էր եւ արուեստի տարբեր բնագաւառի նմուշներ հաւաքող: Նա նաեւ տեսիլքի մարդ էր, ու երբեմն նրա տեսիլքները աւելի մեծ էին քան համայնքը կարող էր ակնկալել:

Զան Վարդանը 1997 թուականից Երուսաղէմի Պատրիարքութեան Կալուածոց Մատակարարման Մարմնի ատենապետն էր: Նա իր պաշտօնավարութեան ժամանակաշրջանում կարեւոր ներդրում է ունեցել բաժանմունքի գործերում:

Փետրուարի 2-ին Զան Վարդանի հոգւոյն ի հանգիստ Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարում Հոգեհանգստեան արարողութիւն կատարուեց՝ հանդիսապետութեամբ Պատրիարք Սրբապան Հօր:

Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի:

ՊԱՏՐԻԱՐԺԱՐԸՆ ՆՔՅՈՑ

ARMENIAN PATRIARCHATE

№

Թուական
Date

17 Դեկտեմբեր 2004

Սիրելի Տիկին Մարալ
և հարազատներ ձան Վարդանի

Թեև ոչ անակնկալ, բայց սիրելի մեր անվերադարձ բաժանումի վիշտով է որ կը ցաւակցինք, եւ "ցըտեսութիւն" կ'ըսենք՝ Թանկագին մեր բարեկամին:

Իսկական հայորդի մըն էր, իր նախնիներու Մուսա Լերան հերոսատիպ ոգիով: Դժուարութեանց դէմ յաղթահարող կամով:

Ընտանեւէր եւ մարդասէր:

Զեռներէց եւ հնարամիտ, չարքաշ եւ երախտագէտ հայու գիտակցութեամբ, ան իր անսակարկ նպաստը աւելցուցած է Փէնսիլվանիոյ Նահանգին, եւ մանաւանդ Հերրիսպուրկ մայրաքաղաքին բարեկարգման ծրագիրներուն:

Նոյն ոգիով նպաստած է նաեւ Երուսաղէմի Հայ Պատրիարքութեան Կալուածոց Մատակարարման Յանձնախումբին իբրեւ Ատենապետ, իր մատուցած օգտակար եւ ազգանուէր ծառայութեամբ:

Թեև ոչ-հայաբնակ ամերիկեան քաղաքի մը ընկերութեան մէջ իր ասպարէզին պարտադրած կեանքի պայքարէն կլանուած, ան չմոռցաւ սակայն հայ ազգային ու հոգեւոր իր հարազատ տունը:

Իր բոլոր վարչական, տնտեսական, եւ գործնական գործառնութեանց եւ մտահոգութեանց թոհուրոհին մէջ, ան հոգիով կը վերանորոգուէր, խօսելով եւ պատմելով իր ժողովուրդի դարաւոր պատմութեան խրախուսիչ դրուագներու մասին, եւ անոր հանճարեղ գաւակներուն իրագործումներէն՝ արուեստներու եւ գիտութեան մարզերու մէջ:

Իր ստեղծագործ ժողովուրդի հոգեկան եւ հոգեւոր այս ստեղծագործութիւններուն հետ իր ունեցած հաղորդակցութենէն, իր մէջ եւս կը խմորուի շնորհը բանաստեղծ հոգիին: Եւ մենք հանդիմանալով ունեցած ենք մեզի զրկածները կարգալու, եւ այդ մասին իրեն հետ խօսակցելու:

Կուգէր որ իր ոչ-հայ շրջապատը եւ բարեկամները զինքը իբրեւ հայ ճանչնային:

Կը ցանկար որ ամէն հայ, Աստուծմէ տրուած հայու այդ հոգիով իր կեանքը ապրէր:

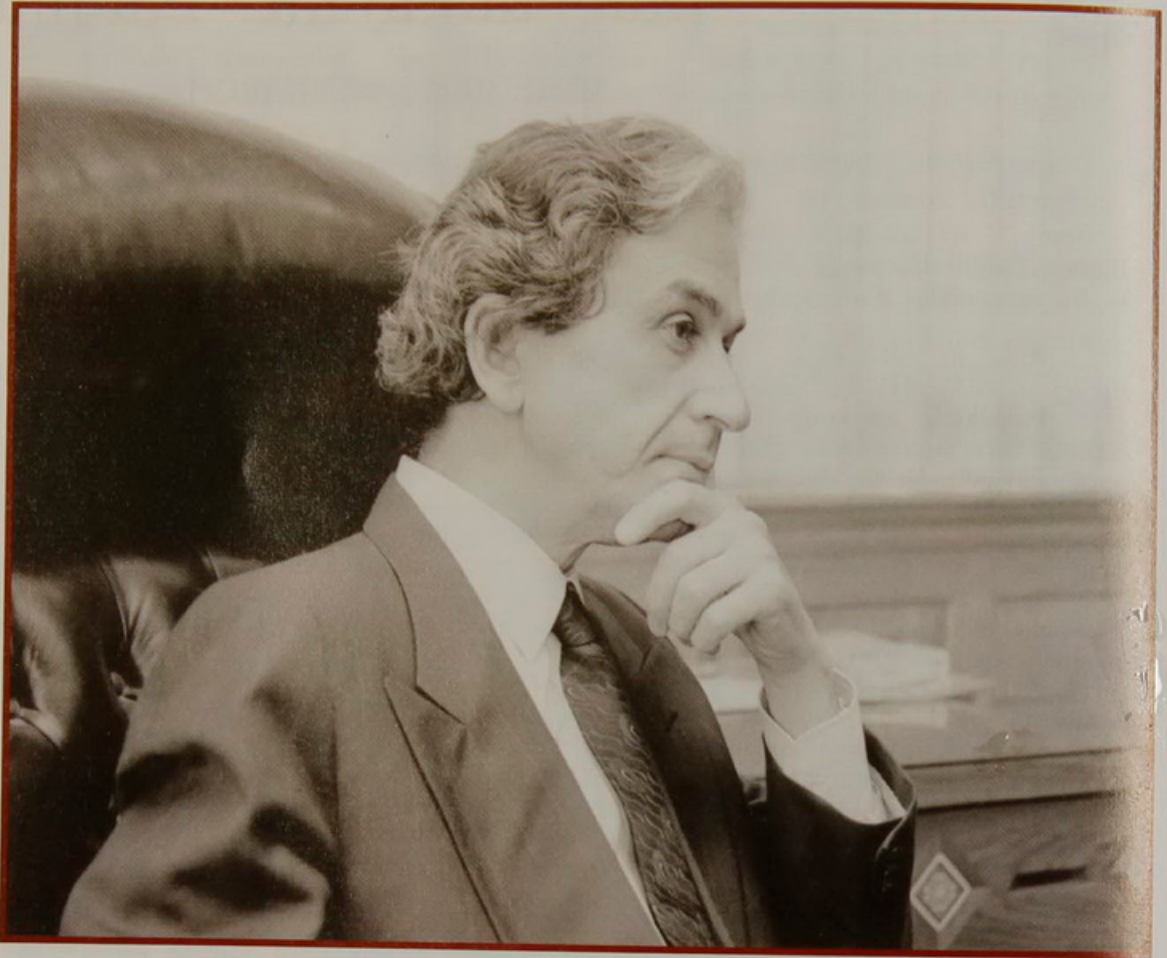
Նոյն սիրով եւ ցանկութեամբ կը գուրգուրար իր ընտանիքի բոլոր անդամներուն եւ գաւակներուն վրայ:

Այսպիսի Թանկագին եւ հայորդի բարեկամի մը հարազատներուն հետ վշտակցելով, Սուրբ Երկրի եւ Քրիստոսի անձին հետ կապուած սրբավայրերէն մեր աղօթքն է, եւ Երուսաղէմի Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան մաղթանքն է, որ Աստուծոյ ընդունի եւ հանգչեցնէ ձան Վարդանի հոգին, անոր ընտանիքի անդամներուն պարգեւելով Սուրբ Հոգիին շնորհները, եւ զանոնք պահելով առողջ հոգիով եւ մարմինով:

Օրհնութեամբ եւ Սիրով

Թորգոմ Պատրիարք Մանուկեան

Թորգոմ Պատրիարք Մանուկեան

ՀԱՆ ՎԱՐԴԱՆ (1945 - 2004)